

Bu sabah uyandım ve birden

 MUHTEŞEM!

bir şeyi hatırladım.

**İKİ
KOCA
HAFTA
BOYUNCA**

OKUL YOK!

Süper!

Derslerle ilgili HER ŞEYİ ya da Marcus Meleme

gibi rahatsız edici tipleri unutabilirim...

Böylelikle dikkatimi daha **YARARLI** şeylere veririm:

 Kız kardeşim Delia'yı uyuz etmek için **yeni** yöntemler bulmak.

 Resim yapmak. Ha! Ha!

 TV izlemek ve karamelli gofret yemek.

 Karamelli gofret yemek ve **TV** izlemek.

Ve **en** önemlisi de...

Derek'le ➡ (en iyi arkadaşım ve

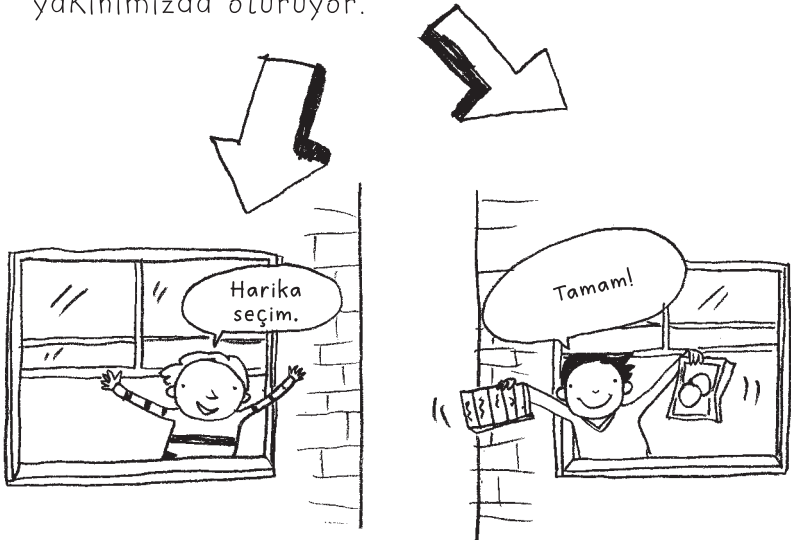
kapı komşumuz)

müzik grubumuz

**ZOMBİ
KÖPEKLER**

için çalışmak.

Bu gece onun evinde yatıya ^{zzzzzzzzzz} kalmaya karar verdim. Bu çok kolay olacak 😊 çünkü çok yakınımızda oturuyor.

Derek'lere gitmenin diğer harika tarafını
açıklıyorum: Onun benimki gibi gıcık bir kız
kardeşi yok!

YA DA Gıtgıt adında bir köpeği...

Bu adın bir köpek için
çok saçma olduğunun farkındayım
neyse ki alıştım (sayılır).

Bazen Gıtgıt da Delia kadar can sıkıcı
olabiliyor. Özellikle de durmadan

Böyle zamanlarda sussun diye

Derek ona birkaç tane

fırlatıyor.

Nam!

Bisküvi işe yaramazsa çiğnemesi için

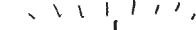
Delia'nın güneş gözlüklerinden birini veriyorum.

Bu onu SAATLERCE oyalıyor.

Delia'nın odamın dışında dolandığını duyabiliyorum.

 Bu çoğu zaman bela anlamına gelir.

Birden içeri dalmasın diye odamın kapısına *DAYANDIM.*

Yine de o   kafasını kapıdan uzatmayı bir şekilde başardı.

Ha! Ha!

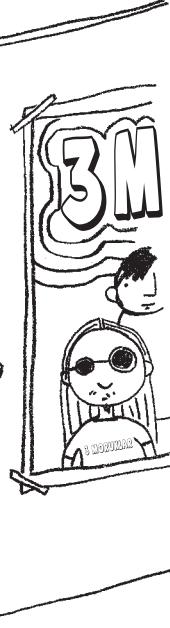
Başın belada.

Annem **HEMEN**

yanına gitmeni istiyor...

EZİK.

Bu hiç iyi olmadı işte... öfff.

Keşke Delia'yı da köpek bisküvisiyle
susturabilseydim... Kim bilir, ne güzel olurdu!

